

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

den rapport, som han har til opgave at skrive med henblik på drøftelserne om Den europæiske Union. Tindemans lagde ikke skjul på, at der her er tale om en vanskelig opgave, når man skal forsøge at dække de mange forskellige synspunkter, som gør sig gældende ikke blot mellem medlemslandene, men også i medlemslandene. Hans rapport vil foreligge omkring årsskiftet, og det er tanken, at den skal drøftes i begyndelsen af det nye år.

Regeringens holdning til dette spørgsmål fremgår som omtalt af det notat, der blev afleveret til hr. Tindemans under hans besøg i København. Den danske regerings syn på de kommende års udvikling i De europæiske Fællesskaber bygger på den grundtanke, at EFs fremtid står og falder med fremskridt på de konkrete samarbejdsområder. De tendenser, der i den senere tid har vist sig i visse EF-lande til at sætte videregående institutionelle reformer i centrum af debatten, er efter vor opfattelse vildledende. De forleder til den fejlagtige tro, at EF skulle kunne løse de store økonomiske og sociale problemer gennem institutionelle ommøbleringer.

Som afsluttende bemærkning vil jeg gerne sige nogle ord om min vurdering af Fællesskabets øjeblikkelige situation.

Samarbejdet i EF er uundgåeligt præget af de økonomiske vanskeligheder, som samtlige lande i verden befinder sig i. På den ene side stiller denne situation meget store krav til samarbejdet, på den anden side skaber den betydelige vanskeligheder for gennemførelsen af en fælles politik, ikke mindst fordi problemerne varierer ganske meget fra land til land.

Det er nødvendigt at holde sig dette for øje, når man vurderer resultaterne af de møder, der løbende finder sted i Rådet. Gør man det, må vurderingen af EF alt i alt blive positiv.

Det er trods krisen lykkedes EF ikke blot at fastholde, men at udvide sine bidrag til den del af verden, hvis nød fortsat står i en skrigende modsætning til velstanden i de industrialiserede lande. Det er lykkedes at bevare det fælles marked, om end det har været nødvendigt at gennemføre forskellige midlertidige ordninger på begrænsede områder. Jeg tænker her bl. a. på den italienske

importdeponeringsordning for oksekød, oliestilskud til fiskere og gartnere og de monetære udligningsordninger på landbrugsområdet. Selv om sådanne ordninger er alvorlige nok for de berørte erhverv og vi derfor som hidtil vil arbejde på at få fjernet dem hurtigst muligt, må man dog erkende, at de er af relativt ringe betydning på baggrund af de enorme vanskeligheder, som krisen har medført for os alle.

Det er også lykkedes at fastholde en betydelig solidaritet mellem medlemslandene. Jeg minder her om Fællesskabernes direkte kredittilstand til Italien og om gennemførelsen af regionalfondene, som i første række sigter på at hjælpe de medlemslande, der har store regionalproblemer, til at nærme sig gennemsnittet i udvikling. Også socialfondene er blevet forøget. Fastholdelsen af den fælles landbrugspolitik er også udtryk for denne solidaritet. Vi går ligeledes ud fra, at man på fiskeriområdet, når resultaterne af havretskonferencen skal udmøntes, vil stå fast på princippet om lige vilkår for alle EF-fiskere inden for EF-landenes nye fiskerizoner og i fællesskab føre forhandlinger med tredjelande.

Trods de fortsat urolige valutaforhold er det uden vanskelighed lykkedes at opretholde valutasarbejdet inden for den såkaldte slange, og dette er i juli blevet styrket ved Frankrigs fornyede deltagelse i dette samarbejde.

Trods bekymringer, som Forbundsrepublikken Tyskland som Fællesskabets største bidrager til det fælles budget gør sig over de stærkt stigende udgifter, er det alligevel lykkedes at gennemføre en række efter vor opfattelse nødvendige og ønskelige udgiftkrævende foranstaltninger på områder som udviklingsbistand, socialpolitik og forskning.

1974 og 1975 har været vanskelige år for De europæiske Fællesskaber. På baggrund af de gjorte erfaringer kan man imidlertid nære en rimeligt begrundet forventning om, at de kommende år vil bringe ny udvikling i Fællesskabernes samarbejde. Regeringen agter at gå ind for en politik, som kan bidrage hertil, og vil søge at sikre sig folketingets aktive medvirken til udformningen af denne politik gennem drøftelserne i markedsudvalget og gennem regelmæssige debatter her i tinget.